

for førtidspensioner, som tilkendes efter lovens ikrafttræden. Omlægningen vil dermed de første år kun give anledning til en forholdsvis begrænset stigning i kommunernes finansieringsandel på området. Med uændret tilkendelsesmønster udgør de kommunale mindreindtægter, som følge af refusionsnedsættelsen, det første år omkring 170 mill. kr.

Efter en 5-årig periode kan det beregningsmæssigt forudsættes, at nedsættelsen af refusionsprocenten fra 50 pct. til 35 pct. isoleret set vil medføre en stigning i de kommunale udgifter på samlet ca. 1,7 mia. kr., under forudsætning af, at det nuværende tilkendelsesmønster ikke ændres. Som anført i de generelle bemærkninger til lovforslaget er det imidlertid regeringens vurdering, at der med en styrkelse af den forebyggende indsats vil ske et fald i antallet af nytilkendelser.

Kommunerne vil under ét blive kompenseret for de kommunale merudgifter via den kommunale budgetgaranti, som indebærer, at det kommunale statstilskud korrigeres for den løbende ændring i de kommunale udgifter til kontanthjælp og førtidspension m.v.

Ifølge finanslovsaftalen for 1999 fremgår det, at det med henblik på at sikre, at de årlige udsving i byrdefordelingen mellem kommunerne ikke bliver større end ventet, skal undersøges, om der er behov for en supplerende overgangsordning. Spørgsmålet vil blive overvejet i Indenrigsministeriets finansieringsudvalg.

I de kommuner, hvor der i de kommende år bliver tale om et forholdsvis højere antal tilkendelser i forhold til andre kommuner, vil kommunen kunne få en vis merudgift, idet kompensationen for de samlede kommunale merudgifter indgår i det generelle statstilskud m.v., og dermed ikke direkte er knyttet til den enkelte kommunes merudgift. Dette er et generelt for-

hold ved lovændringer, der kompenseres via det generelle statstilskud.

For den enkelte kommune vil virkningen afhænge af den kommende tilgang i antallet af førtidspensionister, og vurderingen heraf er således behæftet med en vis usikkerhed. Virkningen af refusionsomlægningen kan belyses ud fra det nuværende tilkendelsesmønster, men forskellene mellem kommunerne vil kunne ændre sig i de kommende år. I de kommuner, hvor der i dag er et forholdsvis højt antal tilkendelser, vil en opprioritering af den forebyggende indsats kunne have en forholdsvis stor effekt på tilkendelsesmønsteret.

Baseret på det nuværende tilkendelsesmønster er det regeringens vurdering, at de isolerede virkninger ved en nedsættelse af refusionsprocenten vil have forholdsvis begrænsede byrdefordelmæssige virkninger.

Indenrigsministeriet har foretaget en beregning på baggrund af tilkendelsesmønsteret i 1998, som viser, at 4 kommuner ved et uændret antal tilkendelser vil have et tab på omlægningen, der efter en 5-årig periode svarer til 0,2-0,3 skattepoint. For 30 kommuner udgør tabet mellem 0,1 og 0,2 skattepoint. For de kommuner, der har gevinst på omlægningen, viser beregningen, at gevinsten for disse kommuner er meget begrænset, og udgør for alle kommuner under 0,1 skattepoint.

De økonomiske og administrative konsekvenser af forslaget skal forhandles med de kommunale parter.

Erhvervs-mæssige og miljømæssige konsekvenser eller administrative konsekvenser for borgerne og forholdet til EU-retten

Forslaget har ingen miljømæssige eller erhvervs-mæssige konsekvenser.

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.